

[Justitsministeren.]

var så venlig at rose det nedsatte sagkyndige udvalg for dets arbejde; det samme gjorde det ærede medlem hr. Knud Thomsen. Men det ærede medlem frk. Helga Pedersen tog noget af det i sig igen i sin slutbemærkning, hvor det ærede medlem betegnede lovforslaget som ufuldkomment og usikkert. Jeg håber, det går på, jeg havde nær sagt hele situationen og hele området — det kan formentlig ikke sigte på udvalget eller på lovkontoret i justitsministeriet.

Jeg takker i øvrigt det ærede medlem for de venlige bemærkninger om den fart, hvormed sagen er behandlet i justitsministeriet, og jeg vil gerne føje til, at vi jo, inden forslaget kunne færdigbehandles, måtte indhente udtalelser fra en række institutioner og organisationer uden for justitsministeriet. Det beder jeg taget med. Der er arbejdet meget hurtigt med sagen, også fordi atomenergikommissionen lagde vægt på at få forslaget hurtigt frem.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen var lidt utilfreds med titlen, og det samme var det ærede medlem hr. Knud Thomsen. Det ærede medlem hr. Morten Lange ville også foretrække ordet „atom“, men ville i hvert fald have, det skulle hedde nukleær, og det synes jeg lyder så hæsligt. Jeg synes, nuklear var en så god danisering af ordet, vi bliver næsten originale ved det, og jeg tror, det vil lyde meget mere charmerende at sige nuklear end nukleær. Jeg tror ikke, det er et partispørgsmål, og vi kan naturligvis diskutere det. Jeg vil dog mene det rigtigt at fastholde titlen „Lov om nukleare anlæg (atomanlæg)“, og jeg henviser til den række definitioner, der findes i lovforslagets § 1, og som slutter sig ganske nøje til konventionens definitioner, der er baggrunden for, at man har valgt den titel, som vel ikke lyder rart, men som, tror jeg, reelt er den mest dækkende. Vi kan naturligvis diskutere det, men jeg er tilbøjelig til at tro, at ordet nuklear vil finde et naturligt hjemsted i det danske sprog.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen og det ærede medlem hr. Grøndahl nævnte begge spørgsmålet, om man ikke burde have udarbejdet to lovforslag. Det kunne man naturligvis have gjort, men for mig

rejser sig det spørgsmål: hvor skulle man så have placeret kapitel I? Kapitel I vedrører jo begge områder, såvel det i kapitel II omhandlede vedrørende nukleare anlæg og nukleart drevne transportmidler som det i kapitel III omhandlede om erstatning og forsikring, og jeg ser ikke, at der er sket noget ved, at bestemmelserne er samlet i ét lovforslag.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen kritiserede bestemmelsen i § 21, stk. 2, hvori det hedder:

„Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke procesrenter og sagsomkostninger.“

Det er altså de 35 mill. kr. Jeg vil gerne henvise til, at denne bestemmelse i stk. 2 har sit forbillede i konventionen, og alene af den grund finder jeg det rigtigst, at bestemmelsen opretholdes. Om man nærmere kan afgrænse dette med en henvisning til oversættelsesproblemer o. s. v., er en ting, vi kan studere nærmere i det udvalg, jeg går ud fra må nedsættes.

Det ærede medlem beskæftigede sig også med forældelsesproblemet og rejste spørgsmålet: hvorledes er situationen for en 31-årig, der konstaterer følgerne af en nuklearulykke, der ramte ham for mere end 30 år siden? Det ærede medlem hr. Morten Lange gik videre og pegede på de genetiske skader. Herom vil jeg gerne sige, at selv om man i loven fastlagde en begrænsning, en forældelse af det erstatningsansvar, der påhviler indehaveren, udelukker man naturligvis ikke derved, at staten i den givne situation kan træde til. Det er et spørgsmål, jeg er særdeles villig til at diskutere i udvalget, og det er højst sandsynligt, at vi bør nedfælde nogle bemærkninger derom i betænkningen, for så vidt vi kan nå til enighed derom.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen beskæftigede sig også med § 38, stk. 4, bestemmelsen om, at der kan pålægges anlæggets indehaver bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Jeg vil blot gøre den bemærkning, at der står „kan“; men også den bestemmelse er jeg naturligvis særdeles villig til at diskutere med det ærede medlem i det kommende udvalg.

Det ærede medlem hr. Knud Thomsen rejste spørgsmålet, om det ikke i stedet for statsministeren burde være ministeren